

Увечері 28 серпня митрополит Миколаївський і Очаківський Питирим та архієпископ Новобузький Варнава у співслужінні кліриків єпархії звершили утрєню з чином погребіння Плащаниці Пресвятої Богородиці у кафедральному соборі міста Миколаєва.

У своєму слові на Успіння Пресвятої Богородиці святитель Лука (Войно-Ясенецький), відомий святий ХХ століття (1877 – 1961), пише про надзвичайність тих подій, які згадує Церква:

"Хто вмирав так із земнородних, як померла Пресвята Богородиця? Чиє смертне ложе оточували апостоли? На чолі чийого смертного одра сяяла небесним світлом райська гілка, принесена архангелом Гавриїлом за три дні до смерті Пресвятої Богородиці?"

Чию душу прийшов прийняти Сам Господь і Бог наш Ісус Христос?

О ніхто, ніхто, звичайно, ніхто!

Не смертю, а блаженним успінням називаємо ми кончину Пресвятої Богородиці."

Цю думку підтверджує вчення Церкви про воздушні митарства. У відовомого і авторитетного старця схігумена Савви Остапенко (1898 – 1980) ми можемо прочитати, що буває після смерті з душою звичайної людини:

"У преподобного Василія Нового була келейниця Феодора. І ось, коли вона померла, його учень Григорій захотів дізнатися загробну долю Феодори. Помолився він старанно Богу і ліг спати. Уві сні з'явилася йому преподобна Феодора і докладно розповіла, як вона проходила воздушні митарства.

...

Далі батюшка передає ці слова - "повітряний простір наповнюють злі духи, біси. І ось, коли після смерті людини душа піднімається до Бога, вона на своєму шляху зустрічає безліч бісів, які істязують її за гріхи. Вони показують хартії, на яких написані всі великі й малі гріхи людини, не сповідувані отцю духовному. Буває, що людина згрішила через незнання ... , а біси все одно вимагають відповіді, ніби викупу за гріх."

"Преподобна Феодора жила благочестиво, але через хибний сором приховала від батька свого духовного, преподобного Василія, гріх юності - блудний гріх." Далі отець Савва пише, що якби преподобний Василій не допоміг то навіть така благочестива душа занепала б у пекло за це.

"Ось які митарства проходила преподобна Феодора і які гріхи істязуються на них:

На першому митарстві істязують гріхи людські СЛОВОМ, як-то: марнослів'я, глузування, блюзнірство, спів непристойних пісень, незліченні вигуки, сміх тощо. Здебільшого людина ставить ці гріхи ні в що, не кається в них перед Богом і не сповідує їх отцю духовному, тому вони дуже небезпечні."

Далі перераховуються інші митарства. Усі вони актуальні й у наш час, тому наведемо лише найпоширеніші:

Це митарства БРЕХНІ, ЧРЕВОУГОДНИЦТВА, КРАДІЖКИ, СРІБРОЛЮБСТВА, ГОРДОСТІ, ГНІВУ та ЛЮТІ, ПАМ'ЯТОЗЛОБСТВА, ВБИВСТВА, ЧАКЛУВАННЯ, БЛУДНЕ ТА ПЕРЕЛЮБНЕ, СОДОМСЬКЕ (протиприродні гріхи, кровозмішання та інші брудні справи, що здійснюються таємно, про які навіть згадати соромно і страшно), митарство

ЄРЕСЕЙ (неправильне мудрування про віру, відступництво від православної віри, богохульство і тому подібні гріхи) і НЕМИЛОСТЕРДЯ.

...

"Гріх солодкий і захопливий, - пише отець Савва, - і майже всі віддаються йому охоче, без роздумів, без міркування, не хочуть подумати про наслідки гріха, але ж кожен із нас знає, які жахливі наслідки бувають за гріхи в цьому житті: хвороби, скорботи, усілякого роду напасті. У майбутньому ж, загробному, житті за нерозкаяний гріх душа опиняється в пеклі".

[Джерела інформації...](#)